

ਜਦ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤਰੇੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਡਿੱਗਦੀਆਂ ਹਨ

(6:1-3)

ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਹਰ ਕੰਮ ਮੇਜ਼ ਦੀ ਉਤਲੀ ਪਰਤ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਕਾਸ਼ ਮੇਜ਼ ਦੀ ਇਹ ਉਤਲੀ ਸੜ੍ਹਾ ਸਮਤਲ ਅਤੇ ਚਮਕੀਲੀ ਹੁੰਦੀ। ਹਕੀਕਤ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉੱਚੀ ਨੀਵੀਂ ਅਤੇ ਖੁਰਦਰੀ (ਕਿਤਿਓਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਕਿਤਿਓਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨੀਵੀਂ) ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਤਰੇੜਾਂ ਹਨ। ਕੁਝ ਤਰੇੜਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਡੀਆਂ ਹਨ, ਕੁਝ ਛੋਟੀਆਂ, ਕੁਝ ਲੰਮੀਆਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਬਰੀਕ ... ਪਰ ਹਨ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ... ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਤਰੇੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਕਸਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਡਿੱਗਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।¹ ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿਚ (ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿੱਕਤ ਹੋਈ) ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਜਦ ਲੋਕ ਤਰੇੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਡਿੱਗਣ ਲਗਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵੀ ਲੋੜਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਜਾਂ ਫ਼ੌਰਨ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਜਿਸ ਕਾਰਣ, ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਠੋਕਰ ਲੱਗ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਲੋਕ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਛੱਡ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਯਾਨੀ ਉਹ ਤਰੇੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਮੈਂਬਰ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:25), ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਦਿੰਦੇ ਵੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਵੇਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਕਿਤੇ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਜਦ ਤਕ ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਦ ਤਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਐਨੀ ਡਿੱਗ ਚੁੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਸ਼ਕੀਮਤੀ ਰੂਹਾਂ ਤਰੇੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਲੋਕ ਤਰੇੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਕਸਰ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਇਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਸਵਾਲ ਇਸ ਵੇਲੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ‘ਜਦ ਲੋਕ ਤਰੇੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਡਿੱਗ ਜਾਣ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?’ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 6:1-7 ਵਿਚ ਖ਼ੁਦਾ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਮੁਫਲੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਲੋਕ ਤਰੇੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਭਿੱਗ ਪਏ (6:1)

‘ਉਨ੍ਹੀਂ ਦਿਨੀਂ ਜਾਂ ਚੇਲੇ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਯੂਨਾਨੀ-ਯਹੂਦੀ ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਉੱਤੇ ਬੁੜਬੁੜਾਉਣ ਲੱਗੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਦਿਨ ਦਿਨ ਦੀ ਟਹਿਲ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸੁੱਧ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਸਨ’ (6: 1)। ‘ਉਨ੍ਹੀਂ ਦਿਨੀਂ’ ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਆਇਤ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਅਧਿਆਇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ: ‘ਅਤੇ ਉਹ ਰੋਜ਼ ਹੈਕਲ ਵਿਚ ਅਤੇ ਘਰੀਂ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਰ ਇਹ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਉਣ ਤੋਂ ਨਾ ਹਟੇ ਭਈ ਯਿਸੂ ਉਹੀ ਮਸੀਹ ਹੈ’ (5:42)। ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਾਲ ‘ਚੇਲੇ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ।’

ਅਸੀਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਦ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਖਿੰਡ-ਪੁੰਡ ਗਏ ਸਨ (8: 1-4)। ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਹੋਇਆਂ ਹੁਣ ਤਕ ਤਿੰਨ ਚਾਰ ਸਾਲ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਜਦ ਕਿ ਕਈਆਂ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਛੇ ਤੋਂ ਅੱਠ ਸਾਲ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਤਕ ਕਿੰਨੇ ਮਸੀਹੀ ਇਸ ਵਿਚ ਮਿਲਾਏ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਸਨ? ਜੇ ਅਸੀਂ ਲੂਕਾ ਦੀ ਹਰ ਰੋਜ਼ ‘ਰਲਾ ਦਿੰਦਾ’ ਸੀ, ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਵੇਂ ਹੀ ਲਈਏ ਤਾਂ ਕੁੱਲ ਜੋੜ ‘ਵਧਦਾ’ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ‘ਵਧਦਾ’ ਹੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਜੇ ਵੀ ‘ਵਧ’ ਹੀ ਰਹੀ ਸੀ, ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਹੁਣ ਤਕ ਵੀਹ-ਤੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਮੈਂਬਰ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹੋਣਗੇ!³

ਇਹ ਵੀਹ ਤੋਂ ਤੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਲੋਕ ਉਹੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਡੁਬਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਆਇਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ‘ਚੇਲੇ’ ਦੱਸਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਲਈ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੰਜੀਲ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਬਾਰ ਬਾਰ ਹੋਈ ਹੈ ਪਰ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ‘ਚੇਲੇ’ ਦਾ ਸ਼ਬਦੀ ਅਰਥ ਹੈ ‘ਸ਼ਗਿਰਦ’ ਜਾਂ ‘ਸਿੱਖਣ ਵਾਲਾ।’⁴ ਗ੍ਰੇਟ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ: ‘ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਜਾ ਕੇ ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਚੇਲੇ ਬਣਾਓ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿਓ’ (ਮੱਤੀ 28: 19)। ਰਸੂਲ ਉਵੇਂ ਹੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ (ਮਰਕੁਸ 16: 15)। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧਦੀ ਹੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ।

ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਦੁਆ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਆ ਕਰਦਿਆਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਮੰਡਲੀ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਵਿਚ ਤਰੱਕੀ ਕਰੋ। ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਵਧ ਰਹੀ ਸੀ! ਪਰ ਭਲਾ ਉਹ ਸਿੱਧਤਾ ਪਾਉਣ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਸਕੀ? ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ: ‘ਉਹਨੀਂ ਦਿਨੀਂ ਜਾਂ ਚੇਲੇ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਯੂਨਾਨੀ-ਯਹੂਦੀ ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਉੱਤੇ ਬੁੜਬੁੜਾਉਣ ਲੱਗੇ ...’ (6: 1)। ਜਿਵੇਂ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਵਿਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਫਲ ਹੋਣ ਤੇ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਵਾ ਕੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਫਿਰ ਉਹਨੇ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਹਨਿਆਹ ਅਤੇ ਸਫੀਰਾ ਰਾਹੀਂ ਨਾਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਉਹਨੇ ਬਾਹਰੋਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਸਾਰੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਕੇ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਤੋੜਨਾ ਚਾਹਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਉਹਨੇ ਮੰਡਲੀ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਭਾਵ ਇਸ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ

ਦੀ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਦੇਖਭਾਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। (ਜੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਸ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰੇਗਾ।⁶)

ਅਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਕਿਵੇਂ ਲੋੜਵੰਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਇਸ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੰਦਾ ਸੀ (2:44, 45; 4:32-35)। ਲੋੜਵੰਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੋਵੇਗਾ।⁷ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿਧਵਾ ਤੋਂ ਵਧਕੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਗਰੀਬ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਤਾਂ ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੀ ਚਲਿਆ (ਮਰ) ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਹਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਨਾ ਹੋਣ ਤੇ ਉਹਦੀ ਹਾਲਤ ਹੋਰ ਵੀ ਤਰਸਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਮੁਢਲੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਮੁੱਖ ਚਿੰਤਾ ਬਜ਼ੁਰਗ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ (ਯਾਕੂਬ 1:27; 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 5:3-16)।

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 6:1 ਵਿਚ 2:45 ਦੀਆਂ ‘‘ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ’’ ਅਤੇ 4:35 ਦੀਆਂ ‘‘ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਉਹਦੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ’’ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਕੁਝ ਸਮਝ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਭੋਜਨ ‘‘ਹਰ ਰੋਜ਼’’ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇੰਜ ਲਗਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਵਾਇਆ ਹੋਵੇ (ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਖਾਣੇ ਦਾ ਸਮਾਨ ਪੂਰੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਵੰਡਦੇ ਹੋਣਗੇ ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਤਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੀ)। ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਕੁਝ ਦੇਰ ਤਕ ਤਾਂ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ ਪਰ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਵਧਣ ਨਾਲ ਇਹ ਰਵਾਇਤ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਲੋਕ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਹੋਣ ਲੱਗੇ।

ਮੰਡਲੀ ਦੀਆਂ ਤਰੇੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਡਿੱਗਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਹੀ ਸਨ। ਮੂਲ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਕੜਵਾਹਟ ਸੀ, ਜਿਹਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੈਰ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੱਤਭੇਦ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਭਾਵੇਂ ਗੈਰ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਥੇ ਅਜੇ ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ‘‘ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ’’ ਯਹੂਦੀ ਹੀ ਸਨ, ਜੋ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਸਨ,⁸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਯੂਨਾਨੀ (ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਭਾਸ਼ਾ⁹) ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਰੀਤਾਂ ਅਪਣਾ ਲਈਆਂ ਸਨ।¹ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ‘‘ਸਥਾਨਕ ਇਬਰਾਨੀ’’ ਵੀ ਉਹ ਯਹੂਦੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਅਰਾਮੀ (ਇਬਰਾਨੀ ਦਾ ਮੇਲ)।² ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਵਡੇਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਰੀਤਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਿਚ ਫ਼ਖ਼ਰ ਸਮਝਦੇ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਚ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਫ਼ਲਸਤੀਨ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਭਰੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ (ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖ਼ਿਆਲ ਮੁਤਾਬਕ) ‘‘ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਾਂ ਦੇ ਢੰਗ ਅਪਣਾ ਲਏ ਸਨ।’’³ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਸਥਾਨਕ ਯਹੂਦੀ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀ ਮਿਲ ਗਏ ਸਨ।⁴ ਇਹ ਇੰਜੀਲ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਹੁਣ ਇਕ ਚਿੱਤ ਅਤੇ ਇਕ ਮਨ ਹੋ ਗਏ ਸਨ (2:46; 4:32; 5:12)। ਪਰ ਇਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਦੀ ਹੀ ਸੀ,⁵ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਭੰਗ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ 6 ਵਿਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਪੂਰੇ ਰੋਹ ਵਿਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਜਵਾਲਾਮੁਖੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਫਟ ਸਕਦਾ ਸੀ: ‘‘... ਉਹ ਬੁੜਬੁੜਾਉਣ ਲੱਗੇ ...।’’⁶ ਕੁਝ ਟੀਕਾਕਾਰਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ੀ ਸਿਰਫ਼ ਖ਼ਿਆਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ

ਯਹੂਦੀਆਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਕਾਰਣ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੋ ਵੀ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਕਈ ਵਾਰ ਲੋਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਹੀ ਲੱਭਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੂਕਾ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਬਜਾਏ ਕਿ ‘ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸੁੱਧ ਨਹੀਂ ਲਈ ਜਾਂਦੀ’ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ‘ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸੁੱਧ ਨਹੀਂ ਲਈ ਜਾਂਦੀ’

ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ੀ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਾਂ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਰਸੂਲ ਸਥਾਨਕ ਯਹੂਦੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ। ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਰਤਾਉਣ ਵਿਚ ਮਦਦਗਾਰ ਸਮਝਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਲੋਕ ਵੀ ਸਥਾਨਕ ਯਹੂਦੀ ਹੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਉਹੀ ਸਨ। ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗੱਲ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵਰਤਾਉਣ ਲਈ ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਸਥਾਨਕ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਲਾਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸਥਾਨਕ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਹੀ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਨੀਅਤ ਬਹੁਤ ਸਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਲੋਕ ਤਰੇੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਡਿੱਗ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਚੰਗੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਲੋਕ ਤਰੇੜਾਂ 'ਚੋਂ ਦੀ ਡਿੱਗ ਸਕਦੇ ਹਨ

ਆਇਤ 1 ਵਿਚ ਇਕ ਅਹਿਮ ਸਿੱਖਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਯੋਗ ਅਗਵਾਈ ਹੋਣ ਤੇ ਵੀ ਲੋਕ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਪਾਏ ਹੋਏ ਰਸੂਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗਾ ਆਗੂ ਕਿਸੇ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ; ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਤਰੇੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਡਿੱਗਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਵਿਚ ਕਮੀ ਹੋਵੇ। ਆਗੂ ਇਹਨਾਂ ਹਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਬਲੀਅਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਹਲਾਤ ਪੈਦਾ ਹੋ ਵੀ ਜਾਣ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਣ ਕਮਜ਼ੋਰ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਜਦ ਲੋਕ ਤਰੇੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਡਿੱਗ ਜਾਣ ਤਾਂ ਗੰਭੀਰ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ

ਆਇਤ ਇਕ 'ਚੋਂ ਸਾਨੂੰ ਇਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਿੱਖਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੈ: ਜਦ ਲੋਕ ਤਰੇੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਡਿੱਗਣ ਲਗਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਗੰਭੀਰ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਇਕ ਹਕੀਕਤ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਅਨੁਵਾਦ NASB ਵਿਚ ‘ਇਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਉੱਠੀ’ ਹੈ। ‘ਸ਼ਿਕਾਇਤ’ ਸ਼ਬਦ ਐਨਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾਲ ਇਹ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਾਲਤ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਹੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਕੋਲ ‘ਸ਼ਿਕਾਇਤ’ ਕੀਤੀ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ [ਮੱਤੀ 18:15-17])। ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ ‘ਬੁੜਬੁੜਾਉਣ’ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘ਬੁੜਬੁੜ ਕਰਨਾ ... , ਨਰਾਜ਼ਗੀ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨਾ ... ਅੰਦਰ ਦੀ ਨਰਾਜ਼ਗੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੋਸ਼ ਵਿਖਾਉਂਦਿਆਂ, ਬੁੜਬੁੜ ਕਰਨਾ।’¹⁷ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਦੇ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਬੁੜਬੁੜਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਕੁਚ 15:24; 16:2, 8; 17:3; ਗਿਣਤੀ 14:2, 27, 29, 36; 16:41;

ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 1:27)। ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 2: 14 ਵਿਚ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋਈ: ‘‘ਤੁਸੀਂ ਸੱਭੇ ਕੰਮ ਬੁਝਬੁਝ ਅਤੇ ਝਗੜੇ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਰੋ।’’ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਵਾਂ ਨੇਮ, ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਦੂਜੇ ਬਾਰੇ ਘੁਸਰ ਮੁਸਰ, ਬੁਝਬੁਝਾਹਟ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਵੱਲ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਮੁਜਰਮ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਉਹਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਨਰਾਜ਼ਗੀ ਦੀ ਧਾਰ ਦਾ ਨਾ ਦਿਸਣ ਵਾਲਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚ ਨਰਾਜ਼ਗੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਬਣ ਕੇ ਬਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਧ ਕੇ ਮੰਡਲੀਆਂ ਨੂੰ ਟੋਟਿਆਂ ਵਿਚ ਵੰਡ ਕੇ ਫੁੱਟ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ!

ਜੇ ਇਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਹੱਲ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਫੌਰਨ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣੇ ਪੈਣੇ ਸਨ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਯਹੂਦੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਗੈਰ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਆ ਮਿਲਣ ਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਆ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਜੇ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀ ਅਤੇ ਫਲਸਤੀਨੀ ਯਹੂਦੀ ਆਪਸ ਵਿਚ ਇਕੱਠਾ ਰਹਿਣਾ ਨਾ ਸਿੱਖਦੇ ਤਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਗੈਰ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਇਕੱਠਾ ਹੋਣ ਦੀ ਆਸ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣੀ ਸੀ!

ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਮੈਂ ਕਈ ਮੰਡਲੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਆਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਾਰਣ ਟੁੱਟਦਿਆਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਸਗੋਂ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਇਹ ਵਧਦੀ ਗਈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਖਤਰਨਾਕ ਤਰੇੜ ਬਣ ਗਈ।

ਜਦ ਲੋਕ ਤਰੇੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਡਿੱਗੇ ਤਾਂ ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ (6:2, 3)

ਛੋਟੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਨਿਪਟਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਵੱਡੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨਾ ਬਣ ਸਕਣ? ਜਦ ਲੋਕ ਤਰੇੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਡਿੱਗਣ ਲੱਗਣ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਆਓ 6:2, 3 ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੁਝਾਅ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ।

ਚੰਗੇ ਆਗੂ ਫੌਰਨ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨਾਲ ਭਾਵੁਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਲੈਂਦੇ ਹਨ

ਚੰਗੇ ਆਗੂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਝੱਟ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ‘‘ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੂ¹⁸ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਕੋਲ ਸੱਦ ਕੇ ਆਖਿਆ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਵਚਨ ਛੱਡ ਕੇ ਖੁਆਉਣ ਪਿਲਾਉਣ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰੀਏ’’ (ਆਇਤ 2)। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਆ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ। ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਪਤਾ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਲੱਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਮਝ ਕੇ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਆਪੇ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਫੌਰਨ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਲੱਗੇ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੜੀ ਸੰਜੀਦਗੀ ਵਿਖਾਈ।

ਜੇ ਮੈਂ ਰਸੂਲ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨਾ ਬੜਾ ਔਖਾ ਲਗਦਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ, ਇਹ ਸੋਚਦਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਕਾਬਲੀਅਤ ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵਚਨ

ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਬਰਾਨੀ ‘ਯਹੂਦੀਆਂ’ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੀ; ਜਦ ਕਿ ਹਕੀਕਤ ਵਿਚ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਰਤਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਰਾਸ਼ਨਪਾਣੀ ਲੈ ਕੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ: ‘ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਅਹਿਸਾਨ ਫਰਾਮੋਸ਼ ਹੋ! ਕਿਹੜੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਵਾਈਏ? ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖਵਾਉਂਦੇ। ਅਸੀਂ ਭਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੋਚੀ ਸੀ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਇੰਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਮਾਰ ਲਿਆ ਹੋਵੇ! ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਿੰਨਾਂ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ! ਇਹਦੇ ਵਾਸਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮੂੰਹੋਂ ਭੋਰਾ ਜਿੰਨੀ ਤਰੀਫ ਅਤੇ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੀ?’

ਦੂਜਾ ਇਹ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਬੁੜਬੁੜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਨੁਕਸ ਕੱਢਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਹੀ ਲਗਦਾ! ਮੈਂ ਤਾਂ ਖਿੜ ਕੇ ਕਹਿੰਦਾ, ‘ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੁਧਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਰੋ! ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਰਦੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?’ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ‘ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ’ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਝਗੜੇ ਦੀ ਗੱਲ ਜਦ ਰਸੂਲਾਂ ਤਕ ਪਹੁੰਚੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਡਲੀ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬੁੜਬੁੜਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਨਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ। ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਜਾਇਜ਼ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਲ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਵੀ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਉਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸਨ, ਭਾਵੁਕ ਸਨ।

ਚੰਗੇ ਆਗੂ ਮੰਡਲੀ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾਲ ਰਲਾਉਂਦੇ ਹਨ

ਜਦ ਲੋਕ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤਰੇੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਡਿੱਗਣ ਤਾਂ ਚੰਗੇ ਆਗੂ ਉਹਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਮੰਡਲੀ ਨੂੰ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ‘ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਸੰਗਤ’¹⁹ ਨੂੰ ਕੋਲ ਸੱਦ ਕੇ ਆਖਿਆ’ (ਆਇਤ 2)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ? ਭਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀਹ ਤੋਂ ਤੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਸੱਦਿਆ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਹਰ ਵਰਗ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ (ਜੋ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀ ਹੋਣਗੇ) ਨੂੰ ਸੱਦਿਆ? ਫਿਰ ਉਹ ਐਨੀ ਵੱਡੀ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕੇ? ਮੈਨੂੰ ਬਰੀਕੀ ਵਿਚ ਤਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਐਨਾ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਰੀ ਮੰਡਲੀ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲਿਆ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਭਰੋਸਾ ਜਤਾਇਆ। ਬੁੜਬੁੜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ, ‘ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਗੂਆਂ ਤੇ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ,’ ਪਰ ਆਗੂਆਂ ਦੇ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ‘ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਯਕੀਨ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਅਹਿਮ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣ ਲਓ’ (ਆਇਤ 3)।

ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਤੀਤੁਸ 1:5; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 14:21-23), ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਸੇ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ। ਕਈਆਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਕਈਆਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚੋਣ ਐਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਕਦੇ

ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਜਮਾਤ ਹੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਰਸੂਲ ਹੀ ਸਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਡਲੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ‘‘ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਚੁਣੋ!’’

ਮੰਡਲੀ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਆਉਣ ਤੇ ਚੰਗੇ ਆਗੂ ਉਹਦਾ ਹੱਲ ਲੱਭਣ ਲਈ ਸਭ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦ ਹੋਰ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਚੰਗੇ ਆਗੂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵੰਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ

ਚੰਗੇ ਆਗੂ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਆਪੇ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ:

ਇਹ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਵਚਨ ਛੱਡ ਕੇ ਖਿਲਾਉਣ ਪਿਲਾਉਣ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰੀਏ। ਸੇ ਭਾਈਓ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸੱਤ ਨੇਕ ਨਾਮ ਆਦਮੀਆਂ^{੧੦} ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਣ ਚੁਣ ਲਓ ਭਈ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕੰਮ ਉੱਤੇ ਠਹਿਰਾਈਏ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿਚ ਅਰ ਵਚਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਰਹਾਂਗੇ (ਆਇਤਾਂ 2-4)।

ਰੋਮੀਆਂ 12 ਅਤੇ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12 ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਮਸੀਹੀ ਵਿਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਅੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ, ਕੋਈ ਕੰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ, ਕੋਈ ਮੂੰਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹੱਥਾਂ ਅਤੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੰਮ ਲਈ। ਸਾਨੂੰ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਜਦ ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ‘‘ਵਚਨ ਦੀ ਸੇਵਾ’’ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਓਸੇ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਿਹਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਆਇਤ 1 ਵਿਚ ‘‘ਟਹਿਲ’’ ਹੋਇਆ ਹੈ।^{੧੧} ਅਤੇ ਲੋਕ ਖਵਾਉਣ ਪਿਆਉਣ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਦਕਿ ਰਸੂਲਾਂ ਉੱਤੇ ਵਚਨ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦਾ ਜ਼ਿੰਮਾ ਸੀ!

ਖੁਦਾ ਨੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਗਵਾਹ ਹੋਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਜੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਖਵਾਉਣ ਪਿਆਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵੱਲ ਲਾ ਦਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਫ਼ਤਹਿ ਮਿਲ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਥੋੜ੍ਹੀਆਂ ਜਿਹੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਬਚਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਤਰੱਕੀ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਰੁਕ ਜਾਂਦੀ। ਪਰ ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਖੁਦਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਹਦੇ ਮਕਸਦਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਚੁਣ ਲਓ ਜੋ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕੀਏ ਜੋ ਖੁਦਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੌਂਪਿਆ ਹੈ!’’

ਅੱਜ ਸਥਾਨਕ ਮੰਡਲੀਆਂ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਮੰਜੂਰ ਸਾਡੇ ਆਗੂ ਐਲਡਰ, ਬਿਸ਼ਪ ਜਾਂ ਪਾਸਬਾਨ ਹਨ। ਖੁਦਾ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਦੱਸ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਜ਼ਤ ਦੇ ਚਰਵਾਹੇ ਬਣਨਾ ਹੈ! ਪਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਚਰਵਾਹੀ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਖਵਾਉਣ ਪਿਆਉਣ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਵੱਲ ਮੁੜਨਾ ਸੌਖਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਮਝੇ ਸੰਤਾਨ ਨੇ ਉੱਥੇ ਜਿੱਤ ਪਾ ਲਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਅਜਿਹੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ‘‘ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅੱਯਾਲੀ ਨਾ ਹੋਵੇ’’ (ਮੱਤੀ 9: 36)। ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਸਭ ਕੰਮ ਐਲਡਰਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਵਿਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ,^{੧੨} ਪਰ ਇਹਦਾ

ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਕੰਮ ਆਪੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਦੂਸਰੇ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਕਰਨ ਦੇਣ, ਆਪ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਕੰਮ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੀ ਕਰਨ। ਉਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਹੈ ਕਿ ਐਲਡਰਾਂ ਜਾਂ ਨਿਗਾਹਬਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ!²³

ਸਾਰ

ਰੂਹਾਨੀ ਤਾਲਿਕਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਕੱਢੋ। ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਮੰਡਲੀ ਕਿੰਨੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ? ਤੁਹਾਡਾ ਉਸ ਵਿਚ ਕੀ ਯੋਗਦਾਨ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਰੇੜਾਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਕਾਬਲੀਅਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕਾਰਣ ਉਹ ਤਰੇੜਾਂ ਹੋਰ ਵੱਡੀਆਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ? ਜਾਓ ਇਹ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਆਪਣਾ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਿਰਫ਼ ਰੋਲਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਹੋ?

ਮਨ ਨੂੰ ਜਾਚਣ ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਸਰਗਰਮ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਜੇ ਇਹ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰਗਰਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ‘ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਰ ਵਾਧਾ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਇਕ ਹੋਰ ਸਰਗਰਮ ਆਦਮੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਵਧ ਜਾਵੇ।’²⁴

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨ ਜਾਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ‘ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰ’ ਨਹੀਂ ਰਹੇ। ਇਹਦਾ ਮਤਲਬ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਉਪਯੋਗੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਯਿਸੂ ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਲਈ ਇਕ ਹੋਰ ਦਿਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨਾ ਕਰੋ!

ਸਰਮਨ ਨੋਟਸ

ਇਸ ਪਾਠ ਵਿਚ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਪਾਠ ਵਿਚ ਅਧਿਐਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਛੋਟਾ ਤਾਂ ਹੈ, ਪਰ ਚੰਗੀ ਅਗਵਾਈ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਗਹਿਰਾਈ ਨਾਲ ਦੱਸਣ ਕਾਰਣ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖਿੱਚ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਇਕ ਭਾਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਪਾਠਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 6 ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਸੰਕਟ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਚੰਗੀ ਅਗਵਾਈ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੱਸੇ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਡਲੀ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲਿਆ, ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੱਸ ਕੇ, ਚੁਣੇ ਹੋਇਆਂ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਗਵਾਈ ਦਿੱਤੀ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ 'ਤਰੇੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਡਿੱਗਣਾ' ਸੰਕੇਤਕ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਅਣਗੌਲਿਆਂ ਹੋਣਾ।' ਜੇ ਇਹ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਔਖਾ ਜਾਂ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹਦੀ ਥਾਂ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਲਓ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਬੋੜਾ ਜਿਹਾ ਸਮਝਾਉਣ ਤੇ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ।² ਜੇ ਵਾਜਬ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿੱਚੋਂ 'ਤਰੇੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਡਿੱਗਿਆ ਹੋਵੇ।' ³ ਕਈ ਤਾਂ ਗਿਣਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ 1,00,000 ਤਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗਿਣਤੀ ਅਹਿਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਪੂਰੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲਿਆ ਗਿਆ। ⁴ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਿਚ ਵੇਖੋ 'ਚੇਲਾ।' ⁵ ਇਹ ਦਿਲਕਸ਼ ਗੱਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਵਧਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕਈ ਮਾਰਸ਼ਲ ਆਰਟਾ ਵਿਚ, ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਉਹਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਖਾਸ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਕਾਇਮ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਰੋਸਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ⁶ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਉਹ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਦੇ ਪਰਬ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਤੋਂ ਆਈਆਂ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਬਣ ਗਈਆਂ ਸਨ (ਅਧਿਆਇ 2); ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਹੂਦੀ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਫਲਸਤੀਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗਾਂ ਜਾਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗਾਂ 'ਚੋਂ (ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚ) ਸਨਿਆਸ ਲੈਣ ਲਈ ਯਹੂਸਲਮ ਵਿਚ ਆਈਆਂ ਸਨ। ਹਰ ਸਮਰਪਤ ਯਹੂਦੀ ਦਾ ਇਹ ਸੁਪਨਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਹਿਰ ਯਹੂਸਲਮ ਵਿਚ ਗੁਜ਼ਾਰੇ। ⁷ ਦਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ (4:35, 37; 5:2) ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੇ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਰਨਾ ਪੈਣਾ ਸੀ (6:2-4)। ⁸ ਸ਼ਾਇਦ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 5:6, 10 ਵਾਲੇ 'ਜਵਾਨ' ਮਦਦ ਕਰਦੇ। ⁹ ਇਹ ਯਹੂਦੀ ਤਸੱਦਦ ਜਾਂ ਮਾਲੀ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਕਾਰਣ ਖਿੰਡ ਗਏ ਸਨ। ¹⁰ ਸਿਕੰਦਰ ਮਹਾਨ ਦੀਆਂ ਜਿੱਤਾਂ ਕਾਰਣ, ਕੋਇਨੀ (ਸਪਾਰਟ) ਯੂਨਾਨੀ ਪੂਰੇ ਸਭਿਅ ਜਗਤ ਵਿਚ ਖੋਲੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਇਹਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਯਹੂਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਰਾਮੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਨ; ਇਹਦਾ ਸਿੱਧਾ ਜਿਹਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁੱਖ ਭਾਸ਼ਾ ਯੂਨਾਨੀ ਸੀ।

¹¹ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਕਈ ਯਹੂਦੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਤੌਰ ਤੇ ਫਲਸਤੀਨ ਦੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਬੇਹਤਰ ਸਮਝਦੇ ਸਨ। ¹² ਇਹਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਸਗੋਂ ਇਹਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੋਲ ਚਾਲ ਵਿਚ ਅਰਾਮੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਨ। ¹³ ਇਹਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ 'ਚੰਗੇ ਯਹੂਦੀ' ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸਗੋਂ ਉਹ ਯਹੂਸਲਮ ਵਿਚ ਪਰਬ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਦੂਰ ਦੂਰ ਦੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸਰ੍ਹਾ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਯਹੂਸਲਮ ਵਿਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਰਹੁ-ਰੀਤਾਂ ਅਤੇ ਰਵਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ¹⁴ ਯਹੂਸਲਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦੀ ਜੋ ਮਸੀਹੀ ਬਣ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਯਹੂਸਲਮ ਵਿਚ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ, ਸ਼ਾਇਦ ਉੱਥੇ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਦਾ ਪਰਬ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਆਏ ਸਨ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2)। ¹⁵ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 6:9 ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਯਹੂਸਲਮ ਵਿਚ ਵੱਖਰਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਭਵਨ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯਹੂਦੀ ਸਾਫ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਫ਼ਾਸਲਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਦੇ ਸਨ। ¹⁶ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਵੱਡੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਵਿਹਾਰਕ ਸੀ। ਕੁਝ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਕਾਰਣ ਟੁੱਟ ਗਈਆਂ ਸਨ; ਪਰ ਕਈ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਵਿਹਾਰਕ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਕਾਰਣ ਟੁੱਟੀਆਂ ਸਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੀ ਨਾਉਮੀਦੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ¹⁷ ਦਾ ਅਨੈਲਿਟੀਕਲ ਗ੍ਰੀਕ ਲੈਕਸੀਕਨ (ਲੰਡਨ: ਸੈਮੂਏਲ ਬੈਗਸਟਰ ਐਂਡ ਸੰਜ, 1971), 81. ¹⁸ 'ਬਾਰੂ' ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਤਕਨੀਕੀ ਢੰਗ ਸੀ। ਸੌਲਸ/ਪੌਲਸ ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ ਸੀ; ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੱਥਿਆਸ ਨੂੰ ਯਹੂਦਾ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਪਛਾਣ ਮਿਲ ਗਈ ਸੀ ('ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ, ਭਾਗ 1' ਵਿਚ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 1:23, 26 ਤੇ ਨੋਟਸ ਵੇਖੋ)। ¹⁹ ਮੂਲ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦਤ ਸ਼ਬਦ 'ਮੰਡਲੀ' ਦਾ ਅਰਥ 'ਭੀੜ' ਹੈ। 'ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ, ਭਾਗ 1' ਵਿਚ 4:32 ਵਿਚ 'ਮੰਡਲੀ' ਤੇ ਨੋਟਸ ਵੇਖੋ। 6:2 ਵਿਚ 'ਮੰਡਲੀ' ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਓਸੇ ਮੂਲ ਤੋਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 6:1 ਵਿਚ ਕਿਰਿਆ 'ਵਧਣਾ' ਹੈ। ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ 'ਵਧੀ ਹੋਈ ਜਮਾਤ'

ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਕੀਤਾ।²⁰ ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਸੱਤ ਹੀ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਕਿਹਾ? ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ('7' ਇਕ ਸੰਪੂਰਣ ਅੰਕ ਹੈ, ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਸੱਤ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਆਦਿ), ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ (ਜਾਂ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦੇ ਘਰ) ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਸੱਤ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਵੰਡੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਇਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ। ਇਹਦਾ ਬੇਹਤਰ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਤ ਬੰਦਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਜੇ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਣੇ ਚੁਣੇ ਲੋਕ ਹੋਣ, ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

²¹ਪੰਜਾਬੀ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਆਇਤ ਵਿਚ ਟਹਿਲ ਅਤੇ 4 ਆਇਤ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਹੈ।²² ਅਤੀਤ ਵਿਚ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 6: 1-7 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਹ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਲਡਰਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਰੂਹਾਨੀ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੈ। ਜਦ ਕਿ ਡੀਕਨ ਜਿਸਮਾਨੀ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਲਈ ਹਨ। ਪਰ, ਸਿਰਫ਼ ਐਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਹੀ 'ਬਿਸ਼ਪ' ਜਾਂ 'ਨਿਗਾਹਬਾਨ' ਜਾਂ 'ਪਾਸਬਾਨ' ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਫੇਰ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 20:28 ਤੇ ਨੋਟਸ ਵੇਖੋ); 'ਡੀਕਨ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਸੇਵਕ'। ਐਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਜਿਸਮਾਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਵਿਚ ਯੋਗ ਮਦਦਗਾਰਾਂ (ਡੀਕਨਾਂ) ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਚਰਵਾਹੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਰੂਹਾਨੀ ਕੰਮ ਤੇ ਧਿਆਨ ਲਾ ਸਕਣ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਭ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 13:17)।²³ ਇਹ ਗੱਲ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਐਨੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ 'ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਚਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਵਿਚ ਸਮਰਪਤ' ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾਉਂਦੇ।²⁴ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸਨਸੈਟ ਚਰਚ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਾਈਸਟ, ਲੱਬੋਕ, ਟੈਕਸਸ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਰਿਚਰਡ ਰੋਜਰਸ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ 'ਚੋਂ' ਲਏ ਗਏ ਹਨ।